

LEGE nr. 84 din 15 aprilie 1998

privind mărcile și indicațiile geografice

EMITENT • **Parlament**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 161 din 23 aprilie 1998**

Data intrării în vigoare **23-07-1998**

Parlamentul României adopta prezenta lege.

Capitolul 1 Dispoziții generale

Articolul 1

Drepturile asupra marilor și indicațiilor geografice sunt recunoscute și aparate pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi.

Articolul 2

De dispozițiile prezentei legi beneficiază și persoanele fizice și juridice străine cu domiciliul sau cu sediul în afară teritoriului României, în condițiile convențiilor internaționale privind mărcile și indicațiile geografice la care România este parte.

Articolul 3

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

- a)** marca este un semn susceptibil de reprezentare grafică servind la deosebirea produselor sau a serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele aparținând altor persoane; pot constitui mărci semne distinctive, cum ar fi: cuvinte, inclusiv nume de persoane, desene, litere, cifre, elemente figurative, forme tridimensionale și, în special, forma produsului sau a ambalajului sau, combinații de culori, precum și orice combinație a acestor semne;
- b)** marca anterioară este marca înregistrată, precum și marca depusă pentru a fi înregistrată în Registrul Național al Marilor, cu condiția ca ulterior să fie înregistrată;
- c)** marca notorie este marca larg cunoscută în România la data depunerii unei cereri de înregistrare a marcii sau la data priorității revendicate în cerere; pentru a determina dacă o marca este larg cunoscută se va avea în vedere notorietatea acestei mărci, în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele sau serviciile cărora marca respectiva se aplică, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea marcii în România;
- d)** marca colectivă este marca destinată a servi la deosebirea produselor sau a serviciilor membrilor unei asociații de produse sau serviciile aparținând altor persoane;
- e)** marca de certificare este marca ce indică faptul că produsele sau serviciile pentru care este utilizată sunt certificate de titularul marcii în ceea ce privește calitatea, materialul, modul de fabricație a produselor sau de prestare a serviciilor, precizia ori alte caracteristici;
- f)** indicația geografică este denumirea servind la identificarea unui produs originar dintr-o țară, regiune sau localitate a unui stat, în cazurile în care o calitate, o reputație sau alte caracteristici determinate pot fi în mod esențial atribuite acestor origini geografice;
- g)** solicitantul este persoana fizică sau juridică în numele căreia este depusă o cerere de înregistrare a unei mărci;
- h)** titularul este persoana fizică sau juridică în numele căreia marca este înregistrată în Registrul Național al Marilor;
- i)** mandatarul autorizat, denumit în prezenta lege mandatar, este consilierul în proprietate industrială, care poate avea și calitatea de reprezentare în procedurile în fața Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci;
- j)** Convenția de la Paris este Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, așa cum a fost revizuită și modificată;
- k)** țările Uniunii de la Paris sunt țările cărora li se aplică Convenția de la Paris și care sunt constituite în Uniunea pentru protecția proprietății industriale;
- l)** Aranjamentul de la Madrid este Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a marilor din 14 aprilie 1891, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967;
- m)** Protocolul referitor la Aranjament este Protocolul de la Madrid din 27 iunie 1989 referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a marilor.

Capitolul 2 Protecția marilor

Articolul 4

Dreptul asupra marcii este dobândit și protejat prin înregistrarea acesteia la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Articolul 5

Sunt excluse de la protecție și nu pot fi înregistrate:

- a)** mărcile care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 3 lit. a);
 - b)** mărcile care sunt lipsite de caracter distinctiv;
 - c)** mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;
 - d)** mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații, putând servi în comerț pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică sau timpul fabricării produsului ori prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora;
 - e)** mărcile constituie exclusiv din forma produsului, care este impusa de natura produsului sau este necesară obținerii unui rezultat tehnic sau care da o valoare substantială produsului;
 - f)** mărcile care sunt de natura să inducă publicul în eroare cu privire la originea geografică, calitatea sau natura produsului sau a serviciului;
 - g)** mărcile care conțin o indicație geografică sau sunt constituite dintr-o astfel de indicație, pentru produse care nu sunt originare din teritoriul indicat, dacă utilizarea acestei indicații este de natura să inducă publicul în eroare cu privire la locul adevărat de origine;
 - h)** mărcile care sunt constituite sau conțin o indicație geografică, identificând vinuri sau produse spirtoase care nu sunt originare din locul indicat;
 - i)** mărcile care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;
 - j)** mărcile care conțin, fără consimțământul titularului, imaginea sau numele patronimic al unei persoane care se bucura de renume în România;
 - k)** mărcile care cuprind, fără autorizația organelor competente, reproducerea sau imitații de steme, drapele, embleme de stat, însemne, sigilii oficiale de control și garanție, blazoane, aparținând țărilor Uniunii și care intra sub incidența art. 6 ter țin Convenția de la Paris;
 - l)** mărcile care cuprind, fără autorizația organelor competente, reproducere sau imitații de steme, drapele, alte embleme, sigle, inițiale sau denumiri care intra sub incidența art. 6 ter din Convenția de la Paris și care aparțin organizațiilor internaționale interguvernamentale din care fac parte una sau mai multe țări ale Uniunii.
- Dispozițiile alin. 1 lit. b), c) și d) nu se aplică, dacă, înainte de data cererii de înregistrare a mărcii și ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobândit un caracter distinctiv.

Articolul 6

În afară de motivele prevăzute la art. 5 alin. 1, o marca este refuzată la înregistrare, dacă:

- a)** este identică cu o marca anterioară, iar produsele sau serviciile pentru care înregistrarea mărcii a fost cerută sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;
- b)** este identică cu o marca anterioară și este destinată a fi aplicată unor produse sau servicii similare cu cele pentru care marca anterioară este protejată, dacă există un risc de confuzie pentru public;
- c)** este similară cu o marca anterioară și este destinată a fi aplicată unor produse sau servicii identice sau similare, dacă există un risc de confuzie pentru public, incluzând și riscul de asociere cu marca anterioară;
- d)** este identică sau similară cu o marca notorie în România pentru produse sau servicii identice sau similare, la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii;
- e)** este identică sau similară cu o marca notorie în România pentru produse sau servicii diferite de cele la care se referă marca a carei înregistrare este cerută și dacă, prin folosirea nejustificată a acesteia din urmă, s-ar putea profita de caracterul distinctiv sau de renumele mărcii notorii ori aceasta folosire ar putea produce prejudicii titularului mărcii notorii.

Articolul 7

Mărcile ce cad sub incidența art. 6 pot fi totuși înregistrate cu consimțământul expres al titularului mărcii anterioare sau notorii.

Articolul 8

Natura produselor sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii nu constituie nici un obstacol la înregistrarea acesteia.

Capitolul 3

Cererea de înregistrare a mărcii

Articolul 9

Dreptul la marca aparține persoanei fizice sau juridice care a depus prima, în condițiile legii, cererea de înregistrare a mărcii.

Articolul 10

Cererea de înregistrare a unei mărci conținând datele de identificare a solicitantului, reproducerea mărcii, precum și indicarea produselor sau serviciilor pentru care înregistrarea este cerută, redactată în limba română, se depune

la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci și constituie depozitul național reglementar al mărcii. Cererea se va referi la o singură marcă.

Cererea va prezenta mențiuni exprese, atunci când marca:

- a) conține una sau mai multe culori revendicate ca element distinctiv al mărcii;
- b) este tridimensională.

Cererea va conține și datele privind calitatea solicitantului.

Cererea va conține, dacă este cazul, și o transliterare sau o traducere a mărcii ori a unor elemente ale mărcii.

Articolul 11

Data depozitului național reglementar este data la care a fost depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci cererea de înregistrare a mărcii în condițiile în care aceasta conține toate elementele prevăzute la art. 10 alin. 1.

Când o cerere de înregistrare a mărcii a fost reglementar depusă pentru prima dată într-o altă țară membră a Uniunii de la Paris sau membră a Organizației Mondiale a Comerțului, solicitantul poate revendica data primului depozit printr-o cerere de înregistrare în România a aceleiași mărci, cu condiția ca aceasta din urma cerere să fie depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci în termen de 6 luni de la data constituirii primului depozit.

Articolul 12

Dacă solicitantul a prezentat anumite produse și servicii în cadrul unei expoziții internaționale oficiale sau oficial recunoscute, organizată pe teritoriul României sau într-un stat membru al Convenției de la Paris, și dacă o cerere de înregistrare a mărcii sub care au fost prezentate aceste produse și servicii a fost depusă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci într-un termen de 6 luni de la data primei prezentări în expoziție, solicitantul va beneficia de un drept de prioritate de la data introducerii produsului în expoziție.

Termenul de 6 luni prevăzut la alin. 1 nu va prelungi termenul de prioritate prevăzut la art. 11 alin. 2.

Articolul 13

Drepturile de prioritate prevăzute la art. 11 și 12 trebuie invocate o dată cu depunerea cererii de înregistrare a mărcii, justificate prin acte de prioritate și sunt supuse taxei legal stabilite.

Actele de prioritate se depun și taxa legală se plătește în maximum 3 luni de la data cererii de înregistrare a mărcii.

Nerespectarea termenului prevăzut la alin. 2 atrage neregistrarea priorității invocate.

Articolul 14

Înregistrarea unei mărci poate fi cerută individual sau în comun de persoane fizice sau juridice, direct sau printr-un mandatar cu domiciliul, respectiv, cu sediul în România.

Dacă înregistrarea mărcii este cerută prin mandatar, cererea va conține și datele de identificare a acestuia. O dată cu cererea sau cel târziu în termen de 3 luni de la depunerea cererii, mandatarul va prezenta procura, sub sancțiunea respingerii cererii.

Articolul 15

Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii va comunica, în termen de 3 luni de la depunerea acesteia la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, dovada plății taxei de înregistrare a cererii, în cuantumul prevăzut de lege.

Articolul 16

Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii care se referă la mai multe produse sau servicii poate solicita la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci divizarea cererii inițiale în două sau mai multe cereri, repartizând produsele sau serviciile în cadrul cererilor divizionare, cu plata taxei prevăzute de lege.

Cererile divizionare păstrează data de depozit a cererii inițiale și, dacă este cazul, beneficiul dreptului de prioritate, dobândit potrivit art. 11 alin. 2 sau art. 12 alin. 1.

Solicitantul poate cere divizarea cererii inițiale în cursul procedurii de examinare a mărcii la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, până la luarea unei decizii privind înregistrarea acesteia, precum și în cursul procedurii din cadrul comisiei de reexaminare a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci sau în cursul oricărei proceduri de apel sau de recurs formulat împotriva deciziei de înregistrare a mărcii.

Solicitantul va depune documentele cerute de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci pentru divizarea cererii inițiale și va plăti taxa legală în termen de 3 luni de la data solicitării divizării. În caz contrar, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci va lua act ca solicitantul a renunțat la divizarea cererii inițiale.

Capitolul 4

Procedura de înregistrare a mărcii

Articolul 17

În termen de o lună de la data primirii cererii de înregistrare a mărcii, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 10 alin. 1 și, în caz afirmativ, atribuie data de depozit cererii.

Dacă cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 10 alin. 1, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci va notifica solicitantului lipsurile cererii, acordând un termen de 3 luni pentru depunerea completărilor. În cazul în care

solicitantul completează în termen lipsurile notificate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, data depozitului este aceea la care cererea de înregistrare a mărcii a fost completată conform art. 10 alin. 1. În caz contrar, cererea se respinge.

Dacă taxa de înregistrare și examinare a cererii nu este plătită în termenul prevăzut la art. 15, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate acorda solicitantului, pentru motive întemeiate, încă un termen de 2 luni.

În cazul neplatii taxelor în termen se considera ca solicitantul a renunțat la înregistrarea mărcii și cererea se respinge.

Articolul 18

Dacă solicitantul cererii de înregistrare a mărcii nu a menționat în cerere datele din care să rezulte calitatea acestuia de persoana fizică sau juridică, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci va notifica solicitantului lipsurile constatate și îi va acorda un termen pentru completare. În cazul în care solicitantul nu o completează în termen, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci respinge cererea de înregistrare a mărcii.

Articolul 19

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează, în fond, cererea de înregistrare a mărcii, în termen de 6 luni de la plata taxei de înregistrare și examinare a cererii.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci examinează:

- a)** calitatea solicitantului conform art. 3 lit. g);
- b)** condițiile prevăzute la art. 13 alin. 1 și 2, dacă în cerere se invoca o prioritate;
- c)** motivele de refuz prevăzute la art. 5 alin. 1 și art. 6.

Articolul 20

Examinarea motivelor de refuz prevăzute la art. 6 lit. d) și e) se face potrivit unor criterii, cum ar fi:

- a)** gradul de distinctivitate, inițială sau dobândită, a mărcii notorii în România;
- b)** durata și întinderea utilizării în România a mărcii notorii în legătură cu produsele și serviciile pentru care o marca se solicita a fi înregistrată;
- c)** durata și întinderea publicității mărcii notorii în România;
- d)** aria geografică de utilizare a mărcii notorii în România;
- e)** gradul de cunoaștere a mărcii notorii pe piața românească de către segmentul de public căruia i se adresează;
- f)** existența unor mărci identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare, aparținând altei persoane decât aceea care pretinde ca marca sa este notorie.

Pentru examinarea motivelor de refuz, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate cere de la autorități publice, instituții publice, precum și de la persoane juridice de drept privat documente, în vederea stabilirii notorietatii mărcii în România.

Articolul 21

Când un motiv de refuz, dintre cele prevăzute la art. 6, se aplică numai la anumite produse sau servicii pentru care înregistrarea mărcii a fost solicitată, înregistrarea va fi refuzată numai pentru aceste produse sau servicii.

Articolul 22

Dacă în urma examinării cererii, potrivit art. 19 și 20, se constată că sunt îndeplinite condițiile pentru înregistrarea mărcii, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci decide înregistrarea mărcii și publicarea acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Marca se publică în termen de 2 luni de la data deciziei de înregistrare a mărcii.

Dacă cererea nu îndeplinește condițiile pentru înregistrarea mărcii, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci notifica aceasta solicitantului, acordându-i un termen de 3 luni în care acesta să-și poată prezenta punctul de vedere ori să-și retragă cererea. Termenul poate fi prelungit cu o nouă perioadă de 3 luni, la cererea solicitantului și cu plata taxei prevăzute de lege.

La expirarea termenului prevăzut la alin. 2, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci va decide, după caz, înregistrarea mărcii, respingerea cererii de înregistrare a mărcii ori va lua act de retragerea cererii.

Articolul 23

În termen de 3 luni de la data publicării mărcii, titularul unei mărci anterioare sau al unei mărci notorii, precum și titularul unui drept anterior cu privire la imaginea sau la numele patronimic, la indicație geografică protejată, un desen sau un model industrial protejat, la orice alt drept de proprietate industrială protejat sau la un drept de autor, precum și orice altă persoană interesată pot face opoziție la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci cu privire la marca publicată.

Opozițiile trebuie să fie formulate în scris, motivat și cu plata taxei prevăzute de lege.

În cazul neplatii taxelor legale pentru opoziție se considera ca opoziția nu a fost făcută.

Articolul 24

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci notifica solicitantului opoziția formulată, conform art. 23, indicând numele persoanei care a formulat-o, precum și motivele opoziției privind înregistrarea mărcii.

În termen de 3 luni de la data notificării opoziției, solicitantul poate prezenta punctul sau de vedere; la cererea solicitantului, termenul poate fi prelungit de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci cu maximum 3 luni.

Articolul 25

Opozițiile formulate cu privire la marca publicată se vor soluționa de către o comisie de examinare din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

Dacă opozițiile sunt întemeiate, comisia decide respingerea înregistrării marcii.

Decizia de respingere a înregistrării marcii poate fi contestată de solicitantul marcii, în termenul și cu procedura prevăzute la art. 80.

Decizia de respingere a înregistrării marcii, rămasă definitivă, se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Articolul 26

Solicitantul poate, în orice moment, să-și retragă cererea de înregistrare a marcii sau să-și limiteze lista de produse sau de servicii. Când marca a fost deja publicată, retragerea sau limitarea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Cererea de înregistrare a marcii poate fi modificată, la cererea solicitantului, numai pentru rectificarea numelui sau a adresei solicitantului ori pentru alte rectificări ce nu afectează esențial marca sau nu extind lista de produse sau de servicii.

Orice modificare cerută de solicitant până la înregistrare, care afectează substanțial marca ori lista de produse sau de servicii, trebuie să facă obiectul unei noi cereri de înregistrare a marcii.

Articolul 27

În cursul procedurii de înregistrare a marcii, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate cere solicitantului lămuririle și actele pe care le considera necesare, dacă există o îndoială asupra exactității sau a conținutului elementelor cererii de înregistrare a marcii.

Articolul 28

Când deciziile de înregistrare a marilor au rămas definitive, mărcile sunt înregistrate în Registrul Național al Marilor, iar Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci eliberează titularului certificatul de înregistrare a marcii, cu plata taxei prevăzute de lege.

Capitolul 5

Durata, reînnoirea și modificarea înregistrării marcii

Articolul 29

Înregistrarea marcii produce efecte cu începere de la data depozitului național reglementar al marcii, pentru o perioadă de 10 ani.

La cererea titularului, înregistrarea marcii poate fi reînnoită la împlinirea fiecărui termen de 10 ani, cu plata taxei prevăzute de lege.

Cererea de reînnoire a înregistrării marcii poate fi făcută înainte de expirarea duratei de protecție în curs, dar nu mai devreme de 3 luni înainte de expirarea acestei durate.

Reînnoirea înregistrării marcii operează începând cu ziua imediat următoare expirării duratei de protecție în curs.

Taxa pentru cererea de reînnoire a înregistrării marcii este datorată la data înregistrării cererii, în cuantumul aplicabil la această dată; taxa poate fi plătită și în următoarele 6 luni de la expirarea duratei de protecție în curs, dar cu majorarea prevăzută de lege.

Neplata taxei în condițiile prevăzute la alin. 5 este sancționată cu decăderea titularului din dreptul la marca.

Articolul 30

Cererea de reînnoire a înregistrării marcii va conține:

- a) solicitarea expresă a reînnoirii înregistrării marcii;
- b) datele de identificare a titularului și, dacă este cazul, numele și domiciliul, respectiv sediul mandatarului;
- c) numărul de înregistrare a marcii în Registrul Național al Marilor;
- d) data depozitului reglementar al cererii de înregistrare a marcii.

Când titularul solicită reînnoirea numai pentru o parte din produsele și serviciile înscrise în Registrul Național al Marilor, acesta va indica și numele acelor produse sau servicii pentru care se solicită reînnoirea înregistrării marcii.

Articolul 31

Dacă Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci constata că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru reînnoirea înregistrării marcii, notifica aceasta titularului, care poate prezenta un răspuns în termen de 3 luni de la primirea notificării; în lipsa unui răspuns în termen, cererea de reînnoire a înregistrării marcii se respinge.

Solicitantul cererii de reînnoire poate contesta decizia de respingere a reînnoirii înregistrării, în termenul și cu procedura prevăzute la art. 80.

Articolul 32

Reînnoirea înregistrării marilor se înscrie în Registrul Național al Marilor și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în termen de 6 luni de la depunerea la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci a cererii de reînnoire.

Articolul 33

Pe durata protecției marcii, titularul poate solicita la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, cu plata taxei prevăzute de lege, introducerea de modificări neesențiale ale unor elemente ale marcii, sub condiția ca asemenea modificări să nu afecteze imaginea de ansamblu a marcii.

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci va înscrie în Registrul Național al Marilor modificările introduse, conform alin. 1, și va publică marca, astfel cum a fost modificată.

Articolul 34

În tot cursul perioadei de protecție a marcii, titularul acesteia poate solicita Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, cu plata taxei prevăzute de lege, înscrierea modificărilor intervenite cu privire la numele, denumirea, adresa sau sediul titularului în Registrul Național al Marilor. Modificările înscrise în registrul Național al Marilor se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Capitolul 6

Drepturi conferite de marca

Articolul 35

Înregistrarea marcii conferă titularului sau un drept exclusiv asupra marcii.

Titularul marcii poate cere instanței judecătorești competente să interzică terților să folosească, în activitatea lor comercială, fără consimțământul titularului:

- a) un semn identic cu marca pentru produse sau servicii identice cu acela pentru care marca a fost înregistrată;
- b) un semn care, data fiind identitatea sau asemanarea cu marca ori data fiind identitatea sau asemanarea produselor sau serviciilor cărora li se aplică semnul cu produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, ar produce în percepția publicului un risc de confuzie, incluzând și riscul de asociere a marcii cu semnul;
- c) un semn identic sau asemănător cu marca pentru produse sau pentru servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă a dobândit un renume în România și dacă, din folosirea semnului, fără motive întemeiate, s-ar putea profita de caracterul distinctiv ori de renumele marcii sau folosirea semnului ar cauza titularului marcii un prejudiciu.

În aplicarea alin. 2, titularul marcii poate cere să fie interzise terților, în special, următoarele acte:

- a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalaje;
- b) oferirea produselor sau comercializarea ori deținerea lor în acest scop sau, după caz, oferirea sau prestarea serviciilor, sub acest semn;
- c) importul sau exportul produselor sub acest semn;
- d) utilizarea semnului pe documente sau pentru publicitate.

Articolul 36

Solicitantul cererii de înregistrare a marcii poate cere să se interzică terților să efectueze actele prevăzute la art. 35 alin. 2, numai după publicarea marcii.

Pentru acte posteroare publicării marcii, solicitantul poate cere despăgubiri, potrivit dreptului comun. Titlul pentru plata despăgubirilor este executoriu numai după data înregistrării marcii.

În cazul în care cererea de înregistrare a marcii a fost respinsă, solicitantul nu are dreptul la despăgubiri.

Articolul 37

Titularul unei mărci înregistrate nu poate cere să se interzică altor persoane deținerea, oferirea spre vânzare sau comercializarea produselor care poartă aceasta marca, pentru produsele care au fost puse în comerț de însuși titular sau cu consimțământul acestuia.

Dispozițiile alin. 1 nu sunt aplicabile, dacă titularul probează motive temeinice de a se opune la comercializarea produselor, în special când starea produselor este modificată sau alterată după punerea lor în comerț.

Articolul 38

Titularul marcii nu poate cere să se interzică unui terț să folosească în activitatea sa comercială:

- a) numele/denumirea sau adresa/sediul titularului;
- b) indicații care se referă la specia, calitatea, destinația, valoarea, originea geografică, perioada de fabricație a produsului sau perioada prestării serviciului sub marca, precum și la orice alte caracteristici ale acestora;
- c) marca, dacă aceasta este necesară pentru a indica destinația produsului sau a serviciului, în special pentru accesorii sau piese detașabile.

Dispozițiile alin. 1 sunt aplicabile, cu condiția ca folosirea elementelor prevăzute la lit. a)-c) să fie conformă practicilor loiale.

Capitolul 7

Transmiterea drepturilor asupra marcii

Articolul 39

Drepturile asupra marcii pot fi transmise, prin cesiune sau prin licența, oricând în cursul duratei de protecție a marcii.

Drepturile asupra marcii se transmit și în cazul urmăririi silite a debitorului titular al marcii, efectuată în condițiile legii.

Articolul 40

Drepturile cu privire la marca pot fi transmise prin cesiune, independent de transmiterea fondului de comerț în care aceasta este incorporată. Cesiunea trebuie făcută în scris și semnată de părțile contractante, sub sancțiunea nulității.

Transmiterea prin cesiune a drepturilor asupra marcii se poate face pentru toate produsele sau serviciile pentru care marca este înregistrată sau numai pentru o parte dintre acestea; cesiunea, chiar parțială, nu poate limita teritorial folosirea marcii pentru produsele sau serviciile la care se referă.

În cazul în care patrimoniul titularului marcii este transmis în totalitatea sa, aceasta transmitere are ca efect și transferul drepturilor cu privire la marca. Transmiterea unor elemente din patrimoniul titularului nu afectează calitatea de titular al dreptului la marca.

Mărcile identice sau similare, aparținând aceluiași titular și care sunt folosite pentru produse sau servicii identice sau similare, nu pot fi transmise prin cesiune decât în totalitate și numai către o singură persoană, sub sancțiunea nulității actului de transmitere.

Articolul 41

Cererea de înscriere a cesiunii va fi însoțită de actul doveditor al schimbării titularului marcii.

La cererea persoanei interesate și cu plata taxei prevăzute de lege, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înscrie cesiunea în Registrul Național al Marcilor și o publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Cesiunea devine opozabilă terților, începând cu data înscrierii acesteia în Registrul Național al Marcilor.

Articolul 42

Titularul marcii poate, în baza unui contract de licență, să autorizeze terții să folosească marca pe întreg teritoriul României sau pe o parte a acestuia, pentru toate sau numai pentru o parte dintre produsele ori serviciile pentru care marca a fost înregistrată. Licențele pot fi exclusive sau neexclusive.

Titularul marcii poate invoca drepturile conferite de marca împotriva licențiatului care a încălcat clauzele contractului de licență, în ceea ce privește durata folosirii, aspectul marcii și natura produselor sau a serviciilor pentru care licența a fost acordată, teritoriul pe care marca poate fi folosită, calitatea produselor fabricate sau a serviciilor furnizate de licențiat sub marca pentru care s-a acordat licența.

Pe durata contractului de licență de marca, licențiatul este obligat:

- a)** să folosească, pentru produsele cărora li se aplică marca, numai marca care face obiectul contractului de licență, având totuși libertatea de a aplica pe aceste produse semne indicând că el este fabricantul acestora;
- b)** să pună mențiunea sub licența alături de marca aplicată pe produsele ce fac obiectul acesteia, conform contractului.

Licențele se înscriu în Registrul Național al Marcilor, cu plata taxei prevăzute de lege, și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Licența este opozabilă terților de la data înscrierii acesteia.

Articolul 43

Dacă în contractul de licență nu este stipulat altfel, licențiatul nu poate introduce în justiție o acțiune în contrafacere fără consimțământul titularului marcii.

Titularul unei licențe exclusive poate introduce o acțiune în contrafacere, dacă, după ce a notificat titularului marcii actele de contrafacere de care a luat cunoștința, acesta nu a acționat în termenul solicitat de licențiat.

Când o acțiune în contrafacere a fost pornită de către titular, oricare dintre licențiați poate să intervină în proces, solicitând repararea prejudiciului cauzat prin contrafacerea marcii.

Capitolul 8

Stingerea drepturilor asupra marcilor

Articolul 44

Titularul poate să renunțe la marca pentru toate sau numai pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată.

Renunțarea la marca se declara în scris la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci de către titularul marcii sau de către persoana imputernicită de acesta, iar drepturile asupra marcii se sting, cu privire la produsele și serviciile la care marca se referă, la data înscrierii renunțării în Registrul Național al Marilor.

Dacă o licență a fost înregistrată, renunțarea la marca este înscrisă numai dacă titularul marcii probează că a notificat licențiatului despre intenția de a renunța la marca.

Articolul 45

Orice persoană interesată poate solicita Tribunalului Municipiului București, oricând în cursul duratei de protecție a marcii, decăderea titularului din drepturile conferite de marca, dacă:

- a)** fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul României într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani, pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată;
- b)** după data înregistrării, marca a devenit, ca urmare a acțiunii sau inacțiunii titularului, uzuală în comerțul cu un produs sau cu un serviciu pentru care a fost înregistrată;
- c)** după data înregistrării și ca urmare a folosirii marcii de către titular sau cu consimțământul acestuia, marca a devenit susceptibilă de a induce publicul în eroare, în special cu privire la natura, calitatea sau la proveniență geografică a produselor sau a serviciilor pentru care a fost înregistrată;
- d)** marca a fost înregistrată de o persoană neavând calitatea prevăzută la art. 3 lit. g).

Decăderea din drepturile conferite de marca produce efecte de la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești.

Articolul 46

Este asimilată folosirii efective a marcii:

- a)** folosirea marcii de către un terț, cu consimțământul titularului acesteia;
- b)** folosirea marcii sub o formă care diferă de aceea înregistrată prin anumite elemente ce nu alterează caracterul distinctiv al acesteia;
- c)** aplicarea marcii pe produse sau pe ambalaje exclusiv în vederea exportului;
- d)** imposibilitatea folosirii marcii din circumstanțe independente de voința titularului, cum ar fi restricția la import sau datorită altor dispoziții ale autorităților publice vizând produsele sau serviciile la care marca se referă.

Titularul nu poate fi decăzut din drepturile sale, dacă, în perioada de la expirarea duratei prevăzute la art. 45 alin. 1 lit. a) până la prezentarea cererii de decădere, marca a fost folosită efectiv. Totuși, dacă începerea sau reluarea folosirii marcii a avut loc cu 3 luni înainte de prezentarea în justiție a cererii de decădere, folosirea marcii nu va fi luată în considerare, dacă pregătirile pentru începerea sau pentru reluarea folosirii au intervenit numai după ce titularul a cunoscut intenția de prezentare a unei cereri de decădere.

Articolul 47

Dovada folosirii marcii incumbă titularului acesteia și poate fi făcută prin orice mijloc de probă.

Articolul 48

Orice persoană interesată poate cere Tribunalului Municipiului București anularea înregistrării marcii pentru oricare dintre motivele următoare:

- a)** înregistrarea marcii s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. 1;
- b)** înregistrarea marcii s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor art. 6;
- c)** înregistrarea marcii a fost solicitată cu rea-credință;
- d)** înregistrarea marcii aduce atingere dreptului la imagine sau numelui patrimonial al unei persoane;
- e)** înregistrarea marcii aduce atingere unor drepturi anterior dobândite cu privire la o indicație geografică protejată, un desen sau un model industrial protejat sau alt drept de proprietate industrială protejat ori cu privire la un drept de autor.

Acțiunea în anulare pentru motivul prevăzut la alin. 1 lit. c) poate fi introdusă oricând în perioada de protecție a marcii.

Termenul în care poate fi cerută anularea înregistrării marcii pentru motivele prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d) și e) este de 5 ani și curge de la data înregistrării marcii.

Anularea înregistrării marcii nu poate fi cerută pentru motivul existenței unui conflict cu o marca anterioară, dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 45 și 46.

Articolul 49

Titularul unei mărci anterioare, care cu știință a tolerat într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani folosirea unei mărci posterior înregistrate, nu poate să ceară anularea și nici să se opună folosirii marcii posterioare pentru produsele și serviciile pentru care acesta marca posterioară a fost folosită, în afară de cazul în care înregistrarea marcii posterioare a fost cerută cu rea-credință.

Articolul 50

Dacă un motiv de decădere sau de nulitate există numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor pentru care marca a fost înregistrată, decăderea sau nulitatea va produce efecte numai cu privire la aceste produse sau servicii.

În cazul prevăzut la art. 49, titularul marcii posterior înregistrate nu poate să se opună folosirii marcii anterioare, deși aceasta din urmă nu mai poate fi invocată împotriva marcii posterioare.

Capitolul 9

Mărci colective

Articolul 51

Asociațiile de fabricanți, de producători, de comercianți, de prestatori de servicii pot solicita la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înregistrarea de mărci colective.

Solicitantul înregistrării unei mărci colective va depune, o dată cu cererea de înregistrare sau cel târziu în termen de 3 luni de la data notificării de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, un regulament de folosire a marcii colective. Cererea va fi supusă cerințelor prevăzute la art. 10.

În regulamentul de folosire a marcii colective solicitantul cererii de înregistrare a marcii va indica persoanele autorizate să folosească marca colectivă, condițiile care trebuie îndeplinite pentru a deveni membru al asociației, condițiile de folosire a marcii, motivele pentru care aceasta utilizare poate fi interzisă unui membru al asociației, precum și sancțiunile care pot fi aplicate de asociație.

Regulamentul de folosire a marcii colective poate să prevadă ca marca colectivă nu poate fi transmisă de către titular decât cu acordul tuturor membrilor asociației.

Articolul 52

În afară de motivele de respingere prevăzute pentru cererea de înregistrare a unei mărci individuale, o marca colectivă este respinsă la înregistrare, dacă:

- a)** solicitantul nu are calitatea prevăzută la art. 51 alin. 1;
- b)** nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 3 lit. d);
- c)** regulamentul de folosire a marcii este contrar ordinii publice sau bunelor moravuri.

După publicarea marcii și a regulamentul de folosire a marcii colective, titularul unei mărci anterioare sau al unei mărci notorii, precum și al unui drept anterior dobândit cu privire la imaginea sau la numele patronimic al acestuia, la o indicație geografică protejată, la un desen sau la un model industrial protejat sau la un drept de autor, precum și orice altă persoană interesată pot formula la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în termenul prevăzut la art. 23, opoziție la înregistrarea marcii colective.

Articolul 53

Titularul marcii colective trebuie să comunice la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci orice modificare a regulamentul de folosire a marcii.

Modificarea regulamentul de folosire a marcii produce efecte numai de la data înscrierii modificării în Registrul Național al Marcilor. Modificarea nu este menționată în registru, dacă regulamentul de folosire a marcii, modificat, nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 51 alin. 3.

Articolul 54

Orice persoană interesată poate cere Tribunalului Municipiului București, oricând în perioada de protecție a marcii, decăderea titularului din drepturile conferite de o marca colectivă, când:

- a)** fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei folosiri efective într-o perioadă neîntreruptă de 5 ani, pentru produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată;
- b)** titularul a folosit marca în alte condiții decât cele prevăzute de regulament sau nu a luat măsuri pentru a preveni o astfel de folosire;
- c)** prin folosire, marca a devenit susceptibilă de a induce publicul în eroare.

Articolul 55

Oricare persoană interesată poate cere Tribunalului Municipiului București anularea înregistrării unei mărci colective, în termen de 5 ani de la înregistrarea acesteia, dacă există unul dintre motivele prevăzute la art. 48 alin. 1 lit. a), b), d) și e).

Dacă înregistrarea marcii a fost solicitată cu rea-credință ori marca a fost înregistrată cu nerespectarea cerințelor prevăzute la art. 51 alin. 1-3, anularea acesteia poate fi solicitată Tribunalului Municipiului București de către persoana interesată, oricând în perioada de protecție a marcii.

Articolul 56

Mărcile colective sunt supuse regimului marcilor individuale, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

Capitolul 10

Mărci de certificare

Articolul 57

Mărcile de certificare pot fi înregistrate la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci de către persoane juridice legal abilitate să exercite controlul produselor sau al serviciilor în privința elementelor prevăzute la art. 3 lit. e).

Nu pot solicita înregistrarea unei mărci de certificare persoanele juridice care fabrica, importa sau vand produse ori prestează servicii, altele decât cele de control în domeniul calității.

Articolul 58

Solicitantul înregistrării unei mărci de certificare va depune, o dată cu cererea de înregistrare, prezentată conform art. 10, ori cel mai târziu în termen de 3 luni de la data notificării de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci:

- a) regulamentul de folosire a marcii de certificare;
- b) autorizația sau documentul din care să rezulte exercitarea legală a activității de certificare ori, dacă este cazul, dovada înregistrării marcii de certificare în țara de origine.

Regulamentul va indica persoanele autorizate să utilizeze marca, elementele și caracteristicile care trebuie să fie certificate prin marca, modul în care autoritatea competentă de certificare trebuie să verifice aceste caracteristici și să supravegheze folosirea marcii, taxele care trebuie plătite pentru folosirea marcii, procedurile de reglementare a diferendelor.

Orice persoană fizică sau juridică, furnizor de produse ori prestator de servicii, poate fi autorizată să folosească marca de certificare sub condiția respectării prevederilor regulamentului de folosire a marcii de certificare.

Titularul marcii de certificare va autoriza persoanele îndreptățite să folosească marca pentru produsele sau serviciile care prezintă caracteristicile comune, garantate prin regulamentul de folosire a marcii.

Articolul 59

În afară de motivele de respingere prevăzute pentru cererea de înregistrare a unei mărci individuale, o marca de certificare este respinsă la înregistrare și pentru nerespectarea dispozițiilor art. 3 lit. e) și ale art. 57 și 58.

Articolul 60

După publicarea marcii și a regulamentului de folosire a acesteia, titularul unei mărci anterioare sau al unei mărci notorii, precum și al unui drept anterior dobândit cu privire la imaginea sau la numele patronimic al acesteia, la o indicație geografică protejată, la un desen sau la un model industrial protejat ori la un drept de autor, precum și orice persoană interesată pot formula la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în termenul prevăzut la art. 23, opoziție la înregistrarea marcii de certificare.

Dispozițiile art. 53 se aplică, prin analogie, și în cazul marcilor de certificare.

Dacă utilizatorii unei mărci de certificare nu respecta regulamentul, titularul poate să retragă autorizația de a utiliza marca sau să aplice alte sancțiuni prevăzute în regulament.

Articolul 61

Oricare persoană interesată poate cere Tribunalului Municipiului București anularea înregistrării marcii de certificare, în termen de 5 ani de la înregistrarea acesteia, dacă:

- a) exista unul dintre motivele prevăzute la art. 48 alin. 1 lit. a), b), d) și e);
- b) înregistrarea marcii s-a făcut cu nerespectarea prevederilor art. 3 lit. e).

Dacă înregistrarea marcii a fost solicitată cu rea-credință ori marca a fost înregistrată cu nerespectarea cerințelor prevăzute la art. 57 și art. 58 alin. 1-3, persoana interesată poate cere Tribunalului Municipiului București anularea marcii, oricând în perioada de protecție a acesteia.

Articolul 62

Drepturile cu privire la marca de certificare nu pot fi transmise de persoana juridică, titulara a marcii.

Transmiterea dreptului asupra marcii de certificare se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 63

Când o marca de certificare a încetat să mai fie protejată ea nu poate fi nici depusă, nici utilizată înainte de expirarea unui termen de 10 ani de la data încetării protecției.

Articolul 64

Mărcile de certificare sunt supuse regimului marcilor individuale, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

Taxe prevăzute de lege pentru mărcile colective se aplică și marcilor de certificare.

Capitolul 11

Înregistrarea internațională a marcilor

Articolul 65

Dispozițiile prezentei legi se aplică și înregistrărilor internaționale ale marcilor, efectuate conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, care își extind efectele lor în România, afară de cazul în care prin aceste convenții nu se prevede altfel.

Articolul 66

Cererea de înregistrare internațională pentru o marcă înscrisă în Registrul Național al Marilor, conform Aranjamentului de la Madrid, precum și cererea de înregistrare internațională pentru o marcă depusă sau scrisă în Registrul Național al Marilor, conform Protocolului referitor la aranjament, va fi examinată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, cu plata taxei prevăzute de lege.

Capitolul 12

Indicații geografice

Articolul 67

Indicațiile geografice ale produselor sunt protejate în România prin înregistrarea acestora la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, potrivit prezentei legi sau convențiilor internaționale la care România este parte, și pot fi folosite numai de persoanele care produc sau comercializează produsele pentru care aceste indicații au fost înregistrate.

Nu sunt supuse procedurii de înregistrare, stabilită de prezenta lege, indicațiile geografice care au dobândit sau vor dobândi protecție pe calea unor convenții bilaterale sau multilaterale încheiate de România.

Lista indicațiilor geografice a căror protecție este recunoscută în România, pe baza convențiilor prevăzute la alin. 2, va fi înscrisă la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci în Registrul Național al Indicațiilor Geografice și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

Articolul 68

Au calitatea de a solicita Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci înregistrarea unei indicații geografice asociațiile de producători care desfășoară o activitate de producție în zona geografică, pentru produsele indicate în cerere.

Înregistrarea unei indicații geografice poate fi cerută la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, direct sau prin mandatar autorizat, cu domiciliul sau cu sediul în România, și va fi supusă taxei prevăzute de lege.

Articolul 69

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci înregistrează indicațiile geografice și acorda solicitantului dreptul de utilizare a acestora după ce Ministerul Agriculturii și Alimentației sau, după caz, autoritatea competentă din țara de origine a solicitantului certifica:

- a)** indicația geografică a produsului, care urmează a fi înregistrată;
- b)** produsele care pot fi comercializate sub aceasta indicație;
- c)** aria geografică de producție;
- d)** caracteristicile și condițiile de obținere pe care trebuie să le îndeplinească produsele pentru a putea fi comercializate sub aceasta indicație.

Articolul 70

Sunt excluse de la înregistrare indicațiile geografice care:

- a)** nu sunt conforme dispozițiilor art. 3 lit. f);
- b)** sunt denumiri generice ale produselor;
- c)** sunt susceptibile de a induce publicul în eroare asupra naturii, originii, modului de obținere și calității produselor;
- d)** sunt contrare bunelor moravuri sau ordinii publice.

Articolul 71

Dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute de lege, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci decide înregistrarea indicației geografice în Registrul Național al Indicațiilor Geografice și acordarea dreptului de utilizare a acesteia solicitantului.

Dreptul de folosire a indicației geografice, dobândit prin înregistrarea acesteia, aparține membrilor asociației înscrise în lista comunicată la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci.

Articolul 72

În termen de 2 luni de la data deciziei de înregistrare, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci publică indicația geografică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială și eliberează solicitantului certificatul de înregistrare a indicației geografice și de acordare a dreptului de utilizare a acesteia, cu plata taxei prevăzute de lege.

Articolul 73

Înregistrarea unei indicații geografice pe numele unei asociații de producători nu constituie obstacol la înregistrarea aceleiași indicații de către orice altă asociație având calitatea cerută la art. 68.

Articolul 74

Durata de protecție a indicațiilor geografice curge de la data depunerii cererii la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci și este nelimitată.

Dreptul de utilizare a indicației geografice se acordă solicitantului pe o perioadă de 10 ani, cu posibilitatea de reînnoire nelimitată, dacă se mențin condițiile în care acest drept a fost dobândit.

Cererea de reînnoire este supusă taxei prevăzute de lege.

Articolul 75

Persoanele autorizate sa folosească o indicație geografică pentru anumite produse au dreptul sa o folosească în circuitul comercial, aplicată numai pe aceste produse, în documente însoțitoare, reclame, prospecte, și pot să aplice mențiunea indicație geografică înregistrată.

Articolul 76

Este interzisă folosirea unei indicații geografice sau imitarea ei de către persoane neautorizate, chiar dacă se indica originea reală a produselor ori dacă se adauga mențiuni ca: gen, tip, imitație și altele asemenea.

Persoanele autorizate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sa utilizeze o indicație geografică pentru vinuri sau pentru produse spirtoase pot sa interzică folosirea acestei indicații de către orice altă persoană pentru vinuri sau pentru produse spirtoase care nu sunt originare din locul sugerat de indicația geografică respectiva, chiar în cazurile în care originea adevarata a produsului este menționată expres ori în cazurile în care indicația geografică este utilizata în traducere sau este însoțită de expresii, cum sunt: de genul, de tipul și altele asemenea.

Articolul 77

Ministerul Agriculturii și Alimentației poate proceda, din oficiu sau la sesizarea unei persoane interesate, la controlul produselor puse în circulație sub indicația geografică înregistrată.

Articolul 78

Dreptul de folosire a unei indicații geografice nu poate să facă obiectul nici unei transmiteri.

Articolul 79

Pe întreaga durata de protecție a indicației geografice oricare persoana interesată poate cere Tribunalului Municipiului București anularea înregistrării acesteia, dacă înregistrarea indicației geografice s-a făcut cu nerespectarea dispozițiilor art. 69 și 70.

Pentru nerespectarea condițiilor de calitate și a caracteristicilor specifice produselor din zona la care se referă indicația geografică, Ministerul Agriculturii și Alimentației sau oricare altă persoană interesată poate solicita Tribunalului Municipiului București decăderea din drepturi a persoanelor autorizate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sa folosească indicația geografică înregistrată.

Sentinta Tribunalului Municipiului București rămasă definitivă se comunică Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de către persoana interesată. Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci radiază indicația geografică din Registrul Național al Indicațiilor Geografice și publică radierea acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în termen de 2 luni de la comunicare.

Capitolul 13

Apărarea drepturilor asupra marilor și indicațiilor geografice

Articolul 80

Deciziile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind înregistrarea marilor pot fi contestate la acest oficiu de către solicitantul înregistrării marcii sau, după caz, de către titularul marcii, în termen de 3 luni de la comunicare, cu plata taxei legale.

Deciziile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci privind înscrierea cesiunii sau a licenței în Registrul Național al Marilor pot fi contestate la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, de către persoanele interesate, în termen de 3 luni de la comunicare sau, după caz, de la publicarea acestora.

Contestațiile formulate conform alin. 1 și 2 vor fi soluționate de către o comisie de reexaminare din cadrul Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

Articolul 81

Hotărârea comisiei de reexaminare, motivată, se comunică părților, în termen de 15 zile de la pronunțare și poate fi atacată cu apel la Tribunalul Municipiului București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

În termen de 15 zile de la comunicare, deciziile Tribunalului Municipiului București pot fi atacate cu recurs la Curtea de Apel București.

Sentințele Tribunalului Municipiului București, pronunțate în cazurile prevăzute la art. 45, 48, 54, 55, 61 și 79, pot fi atacate cu apel la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Articolul 82

La cererea instanței judecătorești, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este obligat sa înainteze acesteia actele, documentele și informațiile necesare judecării cauzei cu care a fost investită.

Articolul 83

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de 15 milioane lei:

- a) contrafacerea, imitarea sau folosirea fără drept a unei mărci în scopul inducerii în eroare a publicului asupra calității produselor sau serviciilor la care se referă marca;

b) punerea în circulație, fără drept, a unui produs purtând o marca identică sau similară cu o marca înregistrată pentru produse identice sau similare și care prejudiciază pe titularul marcii înregistrate;

c) punerea în circulație a produselor care poartă indicații geografice care indica sau sugerează ca produsul în cauză este originar dintr-o regiune geografică, alta decât locul adevărat de origine, în scopul inducerii în eroare a publicului cu privire la originea geografică a produsului.

Săvârșirea de către un terț a oricărui act prevăzut la art. 35 alin. 2, fără consimțământul titularului marcii înregistrate, constituie infracțiune de contrafacere.

Nici un act din cele prevăzute la art. 35 alin. 2 nu constituie contrafacere, dacă a fost efectuat înainte de data publicării marcii.

O acțiune în contrafacere poate fi pornită de titularul marcii numai după data înregistrării marcii în Registrul Național al Marcilor.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a părții vătămate.

Articolul 84

Titularul marcii sau, după caz, Ministerul Agriculturii și Alimentației poate solicita instanței judecătorești competente să dispună măsura confiscării și, după caz, a distrugerii produselor care poartă mărci sau indicații geografice prevăzute la art. 83.

Dispozițiile alin. 1 se aplică și materialelor sau echipamentelor care au servit nemijlocit la comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 83.

Articolul 85

Pentru prejudicii cauzate prin săvârșirea faptelor prevăzute la art. 83, persoanele vinovate pot fi obligate la despăgubiri, potrivit dreptului comun.

Articolul 86

Orice utilizare a marcilor sau indicațiilor geografice, contrară practicilor loiale în activitatea industrială sau comercială, în scopul de a induce în eroare consumatorii, constituie un act de concurență neloială și se pedepsește cu închisoare de la o luna la 2 ani sau cu amendă de 15 milioane lei.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Articolul 87

Titularul marcii sau, după caz, Ministerul Agriculturii și Alimentației poate solicita instanței judecătorești să dispună luarea unor măsuri asigurătorii, atunci când se considera că există un risc de încălcare de către terți a drepturilor cu privire la marca sau la indicația geografică protejată și dacă aceasta încălcare amenință să cauzeze un prejudiciu ireparabil ori dacă există un risc de distrugere a elementelor de probă.

Măsurile asigurătorii se vor referi, în special, la încetarea actelor de încălcare a drepturilor prevăzute la alin. 1 și la conservarea probelor pentru dovedirea provenienței produselor sau serviciilor purtând în mod ilicit o marca sau o indicație geografică protejată.

Dispozițiile din dreptul comun referitoare la sechestrul asigurător vor fi aplicabile și actelor care aduc atingere drepturilor cu privire la marca sau la indicația geografică protejată.

Articolul 88

Pentru ordonarea măsurilor prevăzute la art. 87 sunt aplicabile dispozițiile art. 581 și 582 din Codul de procedură civilă.

Când ordonă măsuri asigurătorii, instanța poate obliga reclamantul la plata unei cauțiuni în suma stabilită de aceasta.

Articolul 89

Instanța va putea pretinde reclamantului să furnizeze orice elemente probatorii de care dispune, pentru a dovedi că este deținătorul dreptului ce a fost încălcat, ori a cărui încălcare a fost inevitabilă.

În cazurile în care mijloacele de probă în susținerea pretențiilor reclamantului se afla sub controlul pârâtului, instanța va putea să ordone ca probele să fie produse de către pârât, sub condiția garantării confidențialității informațiilor, potrivit legii.

Instanța va putea ordona reclamantului să plătească toate daunele cauzate pârâtului, ca urmare a unei exercitări abuzive a drepturilor procedurale cu privire la marca sau la indicația geografică protejată.

Articolul 90

Titularul marcii sau, după caz, Ministerul Agriculturii și Alimentației poate solicita autorului încălcării dreptului informații imediate privind proveniența și circuitele de distribuție a mărfurilor ilegal marcate, precum și informații despre identitatea fabricantului sau a comerciantului, cantitatea de marfa fabricată, livrată, primită sau comandată.

Articolul 91

În situațiile prevăzute la art. 83, autoritățile vamale pot dispune, fie din oficiu, fie la cererea titularului dreptului, suspendarea activității vamale la importul sau la exportul produselor care poartă mărci sau indicații geografice.

Competențele vamale cu privire la asigurarea respectării drepturilor asupra marilor și indicațiilor geografice protejate aparțin Direcției Generale a Vamelor, potrivit legii.

Capitolul 14

Atribuțiile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci

Articolul 92

Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este organul de specialitate al administrației publice centrale, unica autoritate care asigură pe teritoriul României protecția marilor și indicațiilor geografice, potrivit prezentei legi.

Articolul 93

În domeniul marilor și indicațiilor geografice, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci are următoarele atribuții:

- a) înregistrează, examinează și publică cererile de înregistrare a marilor;
- b) examinează mărcile înregistrate sau depuse spre înregistrare la organizația Mondială a proprietății Intellectuale, conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, recunoscând sau refuzând protecția acestora pe teritoriul României;
- c) înregistrează și publică cererile de înregistrare a indicațiilor geografice și acorda protecție acestora pe teritoriul României;
- d) eliberează certificate de înregistrare a marilor;
- e) eliberează certificate de înregistrare a indicațiilor geografice și acorda dreptul de utilizare a acestora;
- f) organizează și ține Registrul Național al Marilor și Registrul Național al Indicațiilor Geografice;
- g) eliberează certificate de prioritate pentru mărci;
- h) efectuează cercetări prealabile înregistrării unei mărci;
- i) administrează, conserva și dezvoltă colecția națională de mărci și de indicații geografice și realizează baza de date informative în domeniu;
- j) întreține relații cu organe guvernamentale similare și organizații regionale de proprietate industrială; reprezintă România în organizații internaționale de specialitate;
- k) editează publicația oficială privind mărcile și indicațiile geografice ale produselor și asigură schimbul de publicații cu administrațiile naționale similare străine și cu organisme și organizațiile internaționale de profil;
- l) îndeplinește și alte atribuții prevăzute de lege.

Capitolul 15

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 94

Cererile de înregistrare a marilor pentru care nu s-a luat o decizie până la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt supuse prevederilor acesteia.

Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va aproba regulamentul de aplicare a acesteia.

Articolul 95

Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Pe aceeași dată se abroga:

- [Legea nr. 28/1967](#) privind mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, publicată în Buletinul Oficial nr. 114 din 29 decembrie 1967;
- [Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 77/1968](#) privind aplicarea [Legii nr. 28/1967](#), publicată în Buletinul Oficial nr. 8 din 27 ianuarie 1968;
- [Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.057/1968](#) pentru aprobarea Regulamentului privind compunerea, organizarea și funcționarea comisiei pentru soluționarea litigiilor privind mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, publicată în Buletinul Oficial nr. 66 din 17 mai 1968;
- [Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2.508/1969](#) pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale privind investițiile, inovațiile și rationalizarile, precum și mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, publicată în Buletinul Oficial nr. 159 din 31 decembrie 1969;
- orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 23 martie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI

DEPUTAȚILOR

VASILE LUPU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 30 martie 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

C.T.C.E. Piatra Neamt